

Kapitel: 7) Rätt till skydd

Övning: Mitt nya hem

Bilaga: Berättelsen om Eric

Jag tänker på vad som händer när regnen börjar

”Jag heter Eric. Jag är 11 år och bor här i Nyarugusu. Vi kom hit från Burundi. Vi blev förföljda, och när vi fick höra att andra flydde hit bestämde vi oss för att också göra det. Annars skulle vi ha blivit dödade. Det kändes hemskt att någon ville döda oss. Jag ville också gå färdigt skolan, och jag var orolig för att jag inte skulle kunna göra det om vi flydde. Jag, mina föräldrar och syskon och våra grannar kom hit till fots. Jag minns att vi inte hade någonting att äta under vår första kväll i lägret. Jag var ledsen, men också glad över att vi lyckats ta oss hit. Så här ser min dag ut: När jag vaknat tvättar jag mig i ansiktet och borstar tänderna. Sedan går jag ut för att hämta vatten och gör andra sysslor för att hjälpa mina föräldrar. Jag kan till exempel gå till torget eller samla ved. Sedan går jag till skolan. Vi läser franska, kirundi, matematik och lite engelska. Jag tycker det är roligt att studera engelska. När jag kommer hem från skolan hjälper jag till med hemsysslor, hjälper mina småsyskon att tvätta sig och gör annat som behövs. Efter det har jag tid att leka. Vi spelar fotboll och andra bollspel. Vi går till Plan Internationals center för att träffa andra barn, som ofta har en boll med sig, och så leker vi tillsammans. Ibland får vi låna en boll. Efter att vi lekt går jag direkt hem. När jag ligger i min säng på kvällen tänker jag på allt möjligt, till exempel att det kan börja regna, och vad den kommande regnperioden ska föra med sig. När det regnar blir hela tältet översvämmat. Allt blir genomblött. Då kan vi inte sova, för vi måste vara uppe hela natten.”